

saman við teimum Radikalum, og Stauning gjørdist forsætisráðharri.

Stutt eftir, at Stauning gjørdist forsætisráðharri, lær Havnar Arbeidsmannafelag bræv frá Sosialdemokratisk Forbund í Danmark, har teir siga seg vilja koma í samband við tað arbeiðandi fólk í Føroyum. Átlanin er, at ein fólkatingslimur úr danska javnaðarflokkinum kemur til Føroya at kunna seg um viðurskiptini, og biðið verður um, at arbeiðsmannafelagið vil hjálpa honum.

Málið kemur síðani til viðgerðar á limafundi í arbeiðsmannafelagnum og Maurentius Viðstein, sum tá var skrivari í arbeiðsmannafelagnum, tók orðið. Hann segði seg áður hava skrivað til danska javnaðarflokkin um at fáa mann higar at hjálpa føroyskum arbeiðsmönnum at skipa seg í felag, men tá var hjálpsmið ógvuliga avmarkað. Maður var komin úr Danmark, men hann helt seg mest til dansku embætismenninar í Havn, og serliga Rytter ammann, visti Maurentius at siga.

Maurentius helt fyr, at teir høvdu nú sjálvir stovnað Havnar Arbeidsmannafelag, og tikið tey fyrstu tungu tøkini, arbeiðsmönnum í Havn til

heiddurs. Men hann legði aftrat, at kom maður úr danska javnaðarflokkinum higar, skuldi hann eisini vera vælkominn, tí treyðugt so, kundu føroyingar iva-leyst læra nógv av teimum royndum, javnaðarmenn í Danmark høvdu gjørt. Hann legði tó dent á, at politiskt kegl mátti ikki koma inn í Havnar Arbeidsmannafelag.

Samstarv við dansk fakfeløg

Á hesum sama limafundinum varð eisini talað um eitt møguligt samstarv millum føroysk og dansk fakfeløg. Onkur helt, at stóru føroyskir arbeiðarar í felag saman við teimum dansku, stóu teir sterkari.

Hetta helt Maurentius einki um og visti á, at har danskir fakfelagsskapir høvdu lagt arbeiði niður, fingust altíð arbeiðsmenn úr Kristeligt Forbund til at átaka sær tilfikt arbeiði. Hesir høvdu helst eisini duga at lagt leiðina til Føroya, um fakfeløg her lögdu arbeiði niður, segði Maurentius.

Stauning vitjar arbeiðsmannafelagið

Einaferð frættist, at danski sosialdemokratiski forsætisráðharin Stauning hevði áttlanir um at vitja í Føroyum.

Hetta var í 1925, og um hetta mál var nevndarfundur í arbeiðsmannafel-

agnum. Avrátt varð, at bjóða Stauningi á fund í Havnar Arbeidsmannafelag. Fjarrit varð sent um borð á Tjaldrið, har Stauning var við, at geva honum fundarboð. Stauning svaraði brátt aftur: "Ja, villig Onsdag eller Torsdag, - Stauning."

Sum avtalað kom Stau-

ning á nevndartund í arbeiðsmannafelagnum.

Eftir at danski forsætisráðharin væl og virðiliga varð boðin vælkominn, fekk Maurentius orðið, at greiða frá um arbeiðsmannafelagið. Hann greiddi frá hvussu seks unglingar tóku seg saman um at fylkja arbeiðsmenn í bólki móti

yvirstættini, og í fyrstu syftu stovnaðu eitt kjakfelag, síðani eitt sosialdemokratiskt ungmannafelag, og hareftir Havnar Arbeidsmannafelag.

Maurentius greiddi eisini forsætisráðharranum frá hvussu hetta varð móttikið. Teir vóru róptir fríeinkjarar, gudloysingar o.s.fr., segði Maurentius, og nevndi J. P. Davidsen sum hin stóra slóðrotaran. Tá nýkkaði Stauning, tí hann kendi Jóan Petur.

Politiska ávirkan

Stauning takkaði fyr móttøkuna. Hann frøddist um tey framtøk, arbeiðsmenn í Havn høvdu fram, men hann helt hetta ikki vera nógmikið. Roynast mátti eisini at fáa umboð í kommunu og stat, so arbeiðsmaðurin fekk ávirkan á lóggávuvaldið eisini.

Nevndin í arbeiðsmannafelagnum var sjálvandi fegin um at hava fingið ein so mætan mann á vitjan, og tá Stauning helt fyr, at hann heldur mátti halda røðu fyr arbeiðsmönnum í Havn,ingu nevndarlimirnir úr at gera. Kvøldið eftir varð kallað saman til limafundar við danska forsætisráðharranum sum røðara.

Stauning heldur røðu

Stauning greiddi í røðu síni frá politiskum viðurskiptum í Danmark. Hann greiddi frá hvussu danski javnaðarflokkurin var komin sær fram í danskum politikki. Frá bert 800 atkvøðum fyrsta valið hann stillaði upp, til slaka hálva millión av atkvøðum hesaferð. Og tí bar til at loysa gomlu vinstra-stjórnina av við eina sosialdemokratiska, har javnaðarflok-

Frá havnaarbeiðinum eystanfyr